

ಬದಲಾದ ನಾಣಿ

■ ನಾಗೇಶ ಜಿ. ವೈದ್ಯ
ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ್ ಸಹಿತ್ಯ

ನಾಣಿ ನಗರದ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದ. ಆತ ಬಲು ಜಾಣ. ಆದರೆ ಬಲು ತುಂಟ. ಉಳಿದವರನ್ನು ಕೇಣಕುವುದೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಏನೋ ಮಜಾ. ಅವನ ಈ ಚಾಳಿಯಿಂದ ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಬಂದ ದೂರುಗಳು ಒಂದೆರಡಲ್ಲ. ಅವರೂ ನಾಣಿಯನ್ನು ತಿದ್ದಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಸೋತಿದ್ದರು.

ನಾಣಿ ದಿನವೂ ತನ್ನ ಕೆಲವು ಗೆಳೆಯರೊಂದಿಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಸಿಕ್ಕವರನ್ನ ಗೋಳುಹೊಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ 'ಇವತ್ತು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಮೊದಲೇ ಬನ್ನಿ ಅಂತ ಟೀಚರ್ ಹೇಳಿದ್ದು ಕೇಳಿಲ್ಲವೇ? ನಡೀರಿ ಓಡೋಣ' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಓಡಿಸಿ, ತಾನು ಹಿಂದೆ ಆರಾಮಾಗಿ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಊಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗೆಳೆಯರೆಲ್ಲ ಕ್ಲಾಸ್ ರೂಮಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋದಾಗ, ಒಬ್ಬರ ನೋಟ್ ಬುಕ್‌ನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಬ್ಯಾಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಾಕುವುದು, ಭತ್ತಿಯನ್ನು ಬಚ್ಚಿಡುವುದು, ಯಾರದ್ದೋ ಪೆನ್ನುಗಳ ರಿಫಿಲ್ ತೆಗೆದು ಎಸೆಯುವುದು ಇವೆಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ಮೋಜಿನ ವಿಷಯಗಳು. ಇನ್ನು ರಜಾದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಯೆದುರು ಬಾಳೆಹಣ್ಣಿನ ಸಿಪ್ಪೆಯನ್ನು ಎಸೆಯುವುದನ್ನು ಆತ ತಪ್ಪಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಾಳೆಯ ಸಿಪ್ಪೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು, ಜನ ಜಾರಿ ಬೀಳುವುದನ್ನು ನೋಡಲು ಕಾದು ಕೂರುತ್ತಿದ್ದ. ಯಾರಾದರೂ ದಾರಿಹೋಕರು ಜಾರಿ ಬಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸಂತೋಷ.

ಅದೊಂದು ದಿನ ಶಾಲೆಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮುದುಕಿಯೊಬ್ಬಳು ನಾಣಿಯ ಬಳಿ ಯಾವುದೋ ವಿಳಾಸ ಕೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೇ ಕಾದಿದ್ದವನಂತೆ, 'ಅಯ್ಯೋ ಅಜ್ಜಿ, ನೀವು ವಿರುದ್ಧ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದೀರಿ. ಬೇಗ ತಿರುಗಿ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಅರ್ಧ ಮೈಲಿ ನಡೆದರೆ, ಮಾರಮ್ಮನ ದೇವಸ್ಥಾನ ಸಿಗುತ್ತೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಎಡಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಹತ್ತು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದ್ರೆ, ಈ ಮನೆ ಸಿಗುತ್ತೆ' ಎಂದ. ಆಕೆ ತಾನು ತಪ್ಪು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ತಲೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ನಾಣಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಿ, ಆತ ಹೇಳಿದ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ನಡೆದಳು. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ನಾಣಿ, ತಾನೇನೋ ಸಾಧಿಸಿದವನ ಥರ 'ನೋಡೋ ಸರಿ ದಾರಿಲಿ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದ ಅಜ್ಜಿಗೆ ಮಂಕುಬೂದಿ ಎರಚಿಬಿಟ್ಟೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಕುಣಿದಾಡಿದ. ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ಅದು ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. 'ಹೀಗೆಲ್ಲ ಅಮಾಯಕರಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಕೊಟ್ಟರೆ, ನಿನಗೆ ಅವರ ಶಾಪ ತಟ್ಟುತ್ತೆ ಕಣೋ' ಎಂದರು. ನಾಣಿ ಕೇಳಿದರೂ ಕೇಳದವನಂತೆ ಮುಂದೆ ನಡೆದ.

ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗಿದು ರಜಾ ಶುರುವಾದಾಗ, ನಾಣಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಅವನ ಅಜ್ಜಿ, ಅಜ್ಜಿ ಬರುವವರಿದ್ದರು. ಅವರು ಬರುವಾಗ, ಅವನಿಗಂದು ಆಟಿಕೆ, ಹಪ್ಪಳ, ಸಂಡಿಗೆ, ತೋಟದ ಮಾವು ತಂದೇ ತರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಾರಿ, ಅಜ್ಜಿ ಅವನಿಗಾಗಿ ತಾನೇ ಹೆಣೆದಿರುವ ಸ್ವೆಟರ್ ಕೂಡ

ತರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಳು. ಅವರು ಇಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಅಜ್ಜಿ ದಿನವೂ ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಕ್‌ಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಐಸ್ ಕ್ರೀಮ್ ಕೊಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಲಗುವಾಗ ಅಜ್ಜಿ ಸೊಗಸಾದ ಕತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ನಾಣಿ ಅವರು ಬರುವುದನ್ನು ಕಾತರದಿಂದ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಆ ದಿನ ಬಂದೇಬಿಟ್ಟಿತು. ಅಪ್ಪನಿಗೆ ತುರ್ತು ಕೆಲಸವಿದ್ದುದರಿಂದ, ಅಜ್ಜಿ ಬರುವ ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯೇ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೊರಟರು. ಅಜ್ಜನಿಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದಾಗ, ತಾವು ಆಟೊ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಅಜ್ಜಿ ಬರುವ ದಿನ ನಾಣಿ ನಸುಕಲ್ಲೇ ಎದ್ದು ಕುಳಿತ. ಆದರೆ, ಸಮಯ ಹೋಗ್ತಾನೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೂ ಅಜ್ಜನ ಫೋನ್ ಬಂತು. ಅವರು ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್ ತಲುಪಿದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ನಾಣಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಕಾತರ. ಗೇಟಿನ ಬಳಿಯೇ ಓಡಾಡತೊಡಗಿದ. ರೈಲು ನಿಲ್ದಾಣದಿಂದ ಮನೆಗೆ ಕೇವಲ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯ ಹಾದಿ. ಆದರೆ ಒಂದು ಗಂಟೆಯಾದರೂ ಅಜ್ಜಿ ಬರದಿದ್ದಾಗ ನಾಣಿಯ ಸಹನೆ ಮೀರಿತು. ಅಮ್ಮನ ಮೊಬೈಲ್‌ನಿಂದ ಅಜ್ಜನಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ. ಅಜ್ಜಿ ತಾವಿನ್ನೂ ಆಟೊದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಇನ್ನೂ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಬೇಕೆಂದು ಡ್ರೈವರ್ ಹೇಳಿದ್ದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ನಾಣಿಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಫೋನ್ ಕೊಟ್ಟ. ಅವರೇ ಡ್ರೈವರ್ ಹತ್ತಿರ ಮಾತನಾಡಿದರು.